

విన్నకోట సుశీల దేవి కథ మాలింది

కీరీటి ఫ్రీషన్ కౌన్సిలింగ్ కౌన్సిలర్ కథలడానికి సిద్ధంగా వుంది. ఒక్క పరుగున వచ్చి ఎదురుగా వున్న పెట్టెలోకి ఎక్కేశాడు?

రైలు బయలుదేరింది?

కీరీటి గట్టిగా వూపిరి పీల్చాడు, సూట్ కేస్ వుద్యుకుని కంపార్ట్ మెంటులోకి వచ్చాడు, ఎక్కువ జనం లేరు.

కిటికీ దగ్గరగా ఒక యువతి కూర్చుని తలొంచుకుని ఏదో వుస్తకం చదువుకుంటోంది, ఆమె ప్రక్కన చిన్నకుర్రాడు పడుకుని నిద్రపోతున్నాడు.

ఆమెకెదురుగా ముసలి దంపతులు కూర్చున్నారు, కీరీటి వాళ్ల దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

ఆ ముసలాయన ప్రక్కకు జరిగి కిటికీ ప్రక్కన వోటిచ్చాడు, కీరీటికి చాలా సంతోషం కలిగింది.

యునివర్సిటీ వెళ్ల క్రింద కూర్చుని ఇంగ్లీషు పదాలు చదువుకోవడం రైల్వే కిటికీ ప్రక్కన పీటు సంపాదించడం కీరీటికి ఎంతో ఆనందం కలిగించే విషయాలు.

సీటులో స్థిమితంగా కూర్చుని తన కెదురుగా కూర్చున్న యువతిని మరోసారి చూశాడు, ఆవిడ తలొంచుకుని చదువు కుంటూనే వుంది.

కీరీటి సీటు వెనక్కి ఆనుకుని కిటికీలో నుండి బయటకు చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

ట్రైయిన్ విశాఖపట్నం పొలిమేరల్ని దాటు తోంది. రైలులో పాటు కదులున్న చెట్లనీ, ఇళ్లనీ చూస్తూంటే అతనికి హఠాత్తుగా రాత్రి వదిన అతనితో అన్న మాటలు జ్ఞాపకం వచ్చాయి.

రాత్రి వది గంటల వేళ.

“కీరీటి” అంటూ అతని గదిలోకి వచ్చింది వదిన.

కీరీటి ఆమెవేపు చూసి వులిక్కిపడ్డాడు. ఆమె ఎవరు!....అతని గుండె తీవ్రంగా స్పందించసాగింది. ఆమె ముఖంలోకే గుచ్చిగుచ్చి చూడ సాగాడు. గాలికెగురుతున్న కొంగుని భుజం చుట్టూ లాక్కుంటూ ఆమె కీరీటి వైపు చూసింది. —ఆమె కళ్ళు వెడల్పు అయ్యాయి.

“ఏమిటి వదినా!” అనడిగాడు కీరీటి.

“రేపేనా? నువ్వు వెళ్లేది?”

“అవును? కాన్వేషన్ అయింది. నాకు పి.హెచ్.డి. డిగ్రీ వచ్చింది: అదీకాక నా లీవుకూడా అయిపోయింది. రేపు వెళ్లి నేను కాలేజీలో చేరాలి?” అన్నాడు.

ఆవిడ క్షణం ఆగి మెల్లగా అంది “నీకో విషయం చెప్పాలనుకుంటున్నాను కీరీటి?”

కీరీటి నవ్వాడు.

“ఏమిటి వదినా: చెప్ప ఎందుకు సంకయం? నీ మాట ఎప్పుడైనా కాదన్నానా!”

“నువ్వు పావనిని పెళ్లి చేసుకోవాలి?”

కీరీటి తెల్లబోయాడు?

“పావనినా!”

“అవును కీరీటి: పావని నాపిన్నికూతురైనా మేమిద్దరం స్వంత అక్కచెల్లెళ్లలా మెలిగాం? పావని చదువుకుంది, అందంగా వుంటుంది: నువ్వు దాన్ని చూసేపుంటావు?”

“అవును చూశాను?” అని ఊరుకున్నాడు. “కాని కీరీటి నీకు వాళ్లమీ కట్టుం ఇవ్వలేరు. మాబాబాయ్ చాలా బీదవాడు”.

“ఛ ఏం మాట వదినా? నేనెప్పుడైనా కట్టుం కావాలని నీకు చెప్పానా!”

“కులం వేరని సందేహిస్తున్నానా!”

“నాకు కులాల పట్టింపు లేదని నీకూ తెలుసు” అన్నాడు.

“అయితే ఒప్పుకున్నట్లైనా!”

కీరీటి మాట్లాడలేదు?

“తొందరలేదు కీరీటి ఆలోచించుకుని

వుత్తరం వ్రాయి”

“అలాగే వదినా” అని మాటిచ్చి, వచ్చేశాడు? ఆ విషయమంతా జ్ఞాపకం వచ్చి కీరీటి చిన్నగా నిట్టూర్చాడు.

వదినకి మాటైతే ఇచ్చాడు గానీ తను పావనిని చేసుకోగలడా!

ఉహూ.....తన వల్ల కాదు.

అలాగని వదిన మనస్సు నొప్పించమా లేదు. వదినకి తనంటే ప్రాణం, ఆమె మాట కాదంటే ఎంతో బాధ పడుతుంది.

ఏంకెయ్యాలిప్పుడు

ఒకే ఒక మార్గం వుంది.

అసలు విషయం వదినకు చెప్పాలి?

“వదినా? నేను పావనినే కాదు, అసలు వివాహమే చేసుకోలేను. కారణం చెప్పనా? నేను ఒక అమ్మాయిని ప్రేమించాను, ఆమెనే పెళ్లి చేసుకోవాలనుకున్నాను. ఆమెతోడిదే వాలోకమనుకున్నాను.

కానీ చివరకు ఆమె నా కలల్ని నాశనం చేసి వెళ్లిపోయింది, నా బ్రతుకును ఎడారి చేసింది, నా హృదయాన్ని శూన్యం చేసింది.

ఈ శూన్యగృహంలోకి మరోస్త్రీలా ప్రవేశించగలదు? ఎడారిలోకి వసంతం రావడం సాధ్యమేనా! చెప్పు వదినా? అని ఆమెతో చెప్పాడు.

వదిన తనని అర్థం చేసుకుంటుంది. కాని అమ్మ గొడవే ఎక్కువగా వుంది, పెళ్లి చేసుకోకపోతే కాశీ వెళ్లిపోతానంటూ బెదిరిస్తోంది. అమ్మని ఎలా సమాధాన పరచాలో అర్థంకాకుండా వుంది. అనుకున్నాడు కీరీటి ఇంతలో—

కెప్పున ఏడుపు వినిపించింది.

కీరీటి తలతిప్పి చూశాడు. ఆ కుక్కరాడు నిద్రనుండి లేచినట్లున్నాడు: ఆబాబుని ఒళ్లోకి తీసుకుంటోంది ఆయువతి?

కీరీటి ఆమె వేపు చూసి వులిక్కిపడ్డాడు.

ఈమె.....ఎవరు!....అతని గుండె తీవ్రంగా స్పందించసాగింది: ఆమె ముఖంలోకే గుచ్చిగుచ్చి చూడసాగాడు.

గాలికెగురుతున్న కొంగుని భుజం చుట్టూ లాక్కుంటూ ఆమె తలెత్తి కిరీటి వేపు చూసింది. ఆశ్చర్యంతో ఆమె కళ్లు వెడల్పు అయ్యాయి.

“మీరు...?” సందేహంగా చూసిందామె:

“మీరు జ్యోత్స్న కదూ”? కిరీటి కంఠంలో ఆశ్చర్యం, ఆనందం ధ్వనించాయి

“అవును...మీరు...”?

“నాపేరు కిరీటి....మాది విజయవాడ”:

“మిమ్మల్నెక్కడో చూశాను”? ఆమె గుర్తుకు తెచ్చుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తోంది.

“మూడేళ్లక్రితం నేను మాబాబాయి మీ ఇంటికొచ్చాం” అన్నాడు కిరీటి.

ఆమెకు జ్ఞాపకం వచ్చింది? అవునన్నట్లు తలూపింది? కిరీటి ఆమె వేపే చూడసాగాడు అలా చూస్తున్న అతని మనసులో మూడు సంవత్సరాల క్రితం నాటి సంఘటనలు మెదిలాయి?

* * *

“కిరీటి బాబాయ్ నచ్చాడారా?” కిరీటి.

కాలేజీ నుండి రాగానే కాఫీతో పాటు—వార్త అందించింది తల్లి.

“అలాగా? ఏరి!”

“బయటికి వెళ్లాడు. ఇంతకీ రేపు ముప్పు కాలేజీకి శెలవు పెట్టావా?లేదా?”

కిరీటి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు?

“ఎందుకూ!” అనడిగాడు?

ఈ సారి ఆశ్చర్యపోవడం తల్లి సంతయింది

“అదేమీట్రా: రేపు అమలాపురం అమ్మాయిని చూడటానికి వెళ్తోద్దా?”

అప్పుడు జ్ఞాపకం వచ్చింది కిరీటికి తాను రేపు పెళ్లి చూపులకు వెళ్లాలని.

బాబాయ్ వారంరోజుల క్రితం ఈ విషయం గురించి వుత్తరం వ్రాశాడు కానీ

స్టూడెంట్స్ కోసం నోట్సులు ప్రెసెంట్ చేసే హడావుడిలో తనే మర్చిపోయాడు.

“ఏరా, శెలవు పెట్టలేదు కదూ? నాకు తెలుసు నీకు కాలేజీ పాఠాలు తప్ప మరొకటి గుర్తుండవని, నిష్ఠరంగా అంది అమ్మ?”

“ఫర్వాలేదులే అమ్మా, రేపు ఎవరిచేతనైనా లీపు లెటర్ పంపిస్తాలే?” అంటూ కిరీటి కుర్చీలో నుండి లేచాడు.

సరేగాని సువ్వెక్కడకి టెన్షన్ కా!”

లేదమ్మ కాస్త రాసుకోవాలి?” అని కిరీటి హాల్లోంచి తన గదిలోకి వచ్చి కూర్చున్నాడు.

పుస్తకం తీసి చదవసాగాడు గానీ ఒక్క అక్షరం కూడా తలకెక్కలేదు:

మనసు ‘పెళ్లిచూపుల్ని’ గూర్చి ఆలోచిస్తోంది?

“రేపు తన పెళ్లిచూపులు”

అమ్మాయి ఎలా వుంటుంటో!
బాబాయ్ ఉత్తరంలో అమ్మాయి బాగా
వుంటుందని వ్రాశాడు.

అయితే—అమ్మాయి చాలా బాగుంటుంది.
తనకి తప్ప కుండా నచ్చుతుంది. ఇక తామిద్దరికీ
పెళ్లయిపోతుంది

ఆలోచిస్తున్న కిరీటి మనస్సుతో తీయని
భావాలలో నిండిపోయింది.

ఆ అమ్మాయికి తనకి పెళ్లి
ఎంత విచిత్రం?

ఇన్నేళ్ల ఆమె ఎక్కడోపెరిగింది:
తనకామ్మాయి పరిచయమైనా లేదు కానీ రేపు
వెళ్లి ఆమెని చూస్తాడు: ఆమె తనకి నచ్చుతుంది:
ఆ తర్వాత ఆమె తన సొంతమై పోతుంది.

తన జీవితం కొత్తమలుపు తిరుగుతుంది?

తన ఆశయాలకు రూపం ఇస్తుంది: తన
కల్పి నిజం చేస్తుంది? తనని గొప్పవాడిని
చేస్తుంది:

ఆమె తనఅర్థాంగి....ఆమెసుఖం దుఃఖం
వక్కాడిది! ఆమె సుఖం కోసం తనేదైనా చేస్తాడు.
"కిరీటి"

తల్లి లోపలికి వచ్చింది:

"అదేమిఅల్లా చీకట్లో కూర్చున్నావే?"
అంటూ ఆవిడ లైటువేసింది.

కుర్చీలో కూర్చుని చదువుతుంటే అలాగే
నిద్రవట్టేసిందమ్మా?" అబద్ధమాడాడు కిరీటి.

"రా. భోజనం చేద్దువుగాని"

కిరీటి లేచి తల్లి వెంట లోపలికి నడిచాడు?
* * *

మర్నాడు వుడయం కిరీటి అతని బాబాయ్

అమలాపురంలో బస్సు దిగారు, బయటికొచ్చి
రిక్షా ఎక్కి తెలిసిన వాళ్ళింటికెళ్లారు.

ఆ సాయంత్రం ఇద్దరూ కలిసి పెళ్లి
చూపులకు వెళ్లారు: పెళ్లివారు ఎంతో మర్యాద
చేశారు.

కానీ కిరీటి వాళ్ల మర్యాదల్నిగానీ, ఆ హాలు
అలంకారణ గానీ గమనించడం లేదు.

ఎప్పుడెప్పుడు ఆమెని చూస్తానా అని అతని
మనస్సు కొట్టుకు పోసాగింది.

చాలా సేపటికి ఆమె వచ్చి అతని కెదురుగా
వున్న కుర్చీలో కూర్చుంది.

కిరీటి ఆమె ముఖంలోకి పరిశీలనగా
చూశాడు. అంతా నేను వూహించినట్లుగానేవుంది.
అదనంగా బుగ్గ మీద చిన్నపుట్టుమచ్చ ఆముఖానికి
ఎంతో అందం తెచ్చి పెట్టింది అనుకుంటూ
ఆనందించాడు

ఆమెవై నుండి చూపులు
మరుల్చుకోలేకపోయాడు కిరీటి?

కొద్దిసేపు కూర్చుని ఆమె లేచింది.
లోపలికెడుతూ వెనుదిరిగి కిరీటివేపు చూసి
చిన్నగా నవ్వింది?

వెన్నెల విరిసినట్లుయింది?
ఆమె లోపలికి వెళ్లిపోయింది?

కిరీటికి అంతా శూన్యంగా అన్పించింది,
కానీవెంటనే తనని తాను
సమాధానపరుచుకున్నాడు?

నాకెందుకు దిగులు? ఆమె నా
స్వంతంకాబోతోంది: ఆమె సొందర్యమంతా
నాకాగిలిలో కరిగి, కరిగి నాలో లీనమైపోతుంది.

ఈ రాత్రికే మా పెళ్లి జరిగితే ఎంత

కొత్త శిక్షలు

యమధర్మరాజు చిత్రగుప్తుడితో అంటున్నాడు
"చిత్రగుప్తా! నాకో కొత్త ఆలోచన వచ్చింది.
ఇక నీచీ పాపాత్ములను కొత్త పద్ధతిలో శిక్షించ
దలచుకున్నాను"

"ఎమిటి ప్రభూ అది"

"ఆ... ఏంలేదు భూలోకంలో మధ్యాహ్నం
భోజనం తినిపించి రేషన్ క్యూలో నిలబెట్టి
సాయంత్రం తెలుగుసినిమా చూపించదల్చు
కున్నా" డెప్పాడు యముడు.

•కె. సుజాత (భువనగిరి)

బాగుండును! పెద్దవాళ్ల చాదస్తాలతో
చంపుతారు.

కిరీటి మనస్సులో నిసుకున్నాడు.
"కిరీటి? వెడదాం రా."

బాబాయ్ పిలుపుతో తప్పని సరిగా లేచాడు
కిరీటి. మళ్లీ ఆ అమ్మాయి
కనబడుతుందేమోనని చుట్టూ చూశాడు. కానీ
ఎక్కడా కనిపించలేదు. నిరాశగా అడుగులు
వేశాడు కిరీటి.

ఆ రాత్రి తీరిగి విజయవాడ వచ్చారు.
"అమ్మాయి ఎలా వుందిరా కిరీటి?" తల్లి
అడిగింది.

కిరీటి నచ్చిందన్నట్లు తలూపాడు.
తల్లి నవ్వింది.

ఆ నవ్వు చల్లగా వెన్నెల్లా అతని మనస్సుని
తాకింది. తాకి ఆమెజిప్తికి తెచ్చింది.
ఆమె పేరు జ్యోత్స్న, ఎంత చక్కటి పేరు
అనుకున్నాడు కిరీటి?

ఆ మర్నాడు ప్రతి పుస్తకం మీద ఆమె పేరు,
తన పేరు కలిపి వ్రాసుకున్నాడు. వాటిని పదేపదే
చదువుకుని మురిసి పోయాడు?

ఇంట్లో వున్నా కాలేజీలో పాఠాలు చెప్పున్నా,
టెన్సిన్ ఆడుతున్నా ఆమె జ్ఞాపకం వచ్చేది.

ఇప్పుడేం చేస్తోందో! నా గురించే
ఆలోచిస్తోందా! రేపు పెళ్లయ్యాక—నన్ను
చూడగానే ఏమనుకుందో అడగాలి ఆమె
కోరికలు, అభిరుచులు తెలుసుకోవాలి?
హనీమూన్ కి ఆమెకిష్టమైన చోటికి వెళ్లాలి?

విషయం **యమధర్మరాజు**

ఈ చిప్పకూడా నాకే ఇమ్మని నువ్వీలా మొండ
పట్టు పట్టే ఎలా అట్లుకూ... అవతల నాకొంకో
కూతురుంది... రేపు రెండో అట్లు దొస్తే
వాడికే మిష్టను కట్టెం?

ఇలా కిరీటి ఆలోచనలు ఆనంతంగా సాగిపోయేవి.

వారం గడిచింది!

రోజూ కాలేజీనుండి రాగానే తల్లిని ఏవైనా ఉత్తరాలొచ్చాయో! అని అడిగేవాడు.

"లేవురా?"

ఆ సమాధానం వినేసరికి నిరాశ కలిగేది.

ఇంకా వుత్తరం రాకపోవడమేమిటి! బాబాయ్ వాళ్ల కీసాటికి తన అంగీకారం తెలిపి వుంటాడే! బహుశ రేపువస్తుందేమో? అనుకుంటూ తృప్తి పడేవాడు?

మరో మూడురోజులు తర్వాత కిరీటి కాలేజీ నుండి వచ్చేసరికి హాల్లో బాబాయ్ కూర్చుని తల్లిలోమాట్లాడుతున్నాడు.

ఆయన్ని చూడగానే కిరీటి గుండె రుబ్బుమన్నట్లయింది. బాబాయ్ శుభవార్త తెచ్చి వుంటాడు అనుకుంటూ లోపలికొచ్చి—

"బాబాయ్? ఎప్పుడొచ్చావ్" అంటూ పలకరించాడు.

"ఇప్పుడేరా?"

కిరీటి తన గదిలోకి వెళ్లాడు

చేతిలోని వుత్తరాలు టేబిల్ మీద పెట్టి బట్టలు మార్చు కుంటంటే తల్లి కాఫీ తెచ్చి పెట్టింది.

కిరీటి తల్లి ముఖంలోకి చూశాడు. ఆమె మామూలుగా వుంది. ఆమె మరో కప్పులో హాల్లోకి వచ్చింది కిరీటి కూడా ఆమె వెనకాలే వచ్చాడు. బాబాయ్ కాఫీ తాగే వరకూ ఓపిక వట్టాడు.

అప్పటికీ ఆయన నోరు విప్పకపోయేసరికి,

కిరీటి కోపం వచ్చింది? 'ఈ ఈ పెద్దలకి పిల్లల ఆరాటం తెలియదు' అని విసుకున్నాడు.

ఇక కిరీటి అగతేక తనే అడిగాడు "బాబాయ్ వాళ్ల దగ్గర్నుంచి వుత్తరంవచ్చిందా!"

ఆడపిల్లలా ఏవీటీ వీడికింత తొందర అనుకుంటాడేమో బాబాయ్? కానీ అనుభూతికి అమ్మాయి అయినా, అబ్బాయి అయినా ఒకటే కదా?.

"వచ్చిందిరా?" అంటూ బాబాయ్ జేబులో నుండి వుత్తరం తీసి కిరీటికి ఇచ్చాడు.

కిరీటి ఆత్రంగా విప్పాడు.

దానిలో నాలుగే వాక్యాలున్నాయి.

"నిన్ననే మాకొక విషయం తెలిసింది. కిరీటి అన్నగారు వితంతువుని చేసుకున్నారుట, అదీ కాక ఆమెది వేరే కులంబు, మాకు అన్నిటికంటే కుటుంబ సంప్రదాయం ముఖ్యం? మా అమ్మాని అటువంటి కుటుంబంలోకి వంపించడం నాకిష్టం లేదు.

సీతారామయ్య

ఆ వుత్తరం చదవగానే కిరీటి ఒళ్లు భగభగ మండింది.

వాళ్లకెంత గర్వం! కుటుంబం— సంప్రదాయం. సంప్రదాయమంటే సాటి మనిషిని

నిరసించడమా, అనుకుంటూ ఆ వుత్తరం చింపి పోగులు పెట్టాడు కిరీటి.

పోనీలేరా కిరీటి! బాధపడకు అటువంటి మూర్ఖులతో సంబంధం తప్పిపోయినందుకు సంతోషించా

లి, అయినా నీకేం నువ్వు మగాడివి దీనికి మించిన

ధర్మం

రోడ్డువారగా ఓ ముద్దించాడు కూర్చున్నాడు. ఆటూ బాతున్న ఆసామీరి ఉద్దేశి. చి. "బాబూ! ధర్మం... బాబూ! ధర్మం" అని అరిచాడు ఆ వ్యక్తి అగకండానే "దాల్తేవయ్యా! ఈ రోజుల్లో ధర్మం ఎక్కడిదీ?" అంటూ కదిలి పోయాడు. -ఎస్. ఎస్. రెడ్డి కొత్తూరు

సంబంధం నీ కాళ్లదగ్గరకు వస్తుంది!" బాబాయ్ అన్నాడు.

కిరీటి మౌనంగా వురడిపోయాడు.

బాబాయ్-మర్నాడు బస్సెక్కుతూ "ఇక ఈ విషయాన్ని మరిచిపోరా కిరీటి" అన్నాడాయన "అలాగే"

బాబాయ్ కి మాటైతే ఇచ్చాడుగానీ జ్యోత్స్నా మర్చిపోవడం అతనికసాధ్యమైంది!

జ్యోత్స్నా.....

తన ఇరవై ఏనిమిదేళ్ల జీవితంలో తనను మొదటిసారిగా కదిలించిన స్త్రీజ్యోత్స్నా!

తన స్వప్నదయాన్ని సృందించేసినరాగజ్యోత్స్నా.

హఠాత్తుగా అతనికొక ఆలోచన వచ్చింది!

ఇది జ్యోత్స్నా తండ్రి వ్రాసిన వుత్తరం జ్యోత్స్నానే విషయం తెలిసివుండుదు! ఆమెకి తనంటే చాలా ఇష్టం ఆరోజులోపలికెడ్డా తన వేపు చూసిన చూపు ఎప్పటికీ మరచిపోలేదు.

జ్యోత్స్నాకి విషయం తెలియచేయాలనిపించింది.

మర్నాడే జ్యోత్స్నా పేర రిజిస్టరులేటరు వ్రాశాడు.

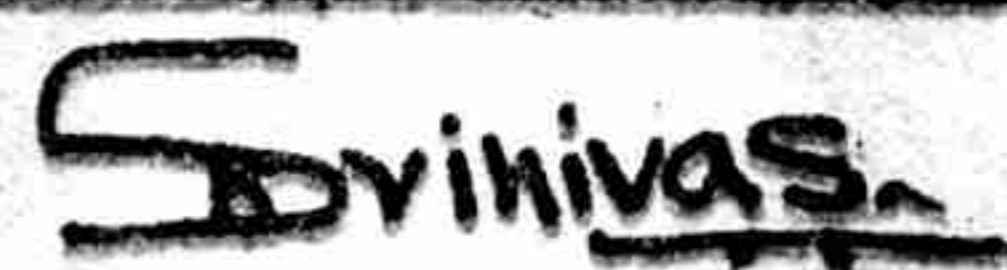
మూడోనాటికే జ్యోత్స్నా దగ్గరినుండి జవాబు వచ్చింది.

"నాన్నగారి అభిప్రాయే నాది నేను మిమ్మల్ని చేసుకోలేను!"

కిరీటి వుత్తరం మడిచాడు అతనికి కోపం రాలేదు బాధ కలగలేదు.

'తానుఇటువంటి స్త్రీ నా ప్రేమించింది!'

ఉదివింపు

ఎవరయినా చదివింపే బోధించే ముందుకు రండి... మేము చదివింపే మేముంది పంతులుగారు కెబ్బాలుకే B.A. కిమ్మాయికి M.A. వాళ్ల ఆర్థి తండ్రులే చదివింపారుగా.

అనుకున్నాడు.

'నాన్నగారి అభిప్రాయమే నాదీల' అంటే తన అన్నయ్య వితంతువుని చేసుకోగానే తమ కుటుంబం— బ్రష్టమైపోయిందా?

చదువుకున్న జ్యోత్సు సంస్కారం ఇదేనా? స్త్రీ గా జ్యోత్సు అనాల్సిన మాటేనా ఇది! జ్యోత్సులాటి స్త్రీ లే ఇలా ప్రవర్తిస్తే ఇక స్త్రీ జాతికి విముక్తి ఎప్పుడు?

కిరీటి ఆలోచనలో అతని వదిన మొదిలింది. వదిన ఎంత మంచిది?

వదిన పెళ్లయిన నెలరోజులకే వితంతువయింది. ఆమెకీ, అన్నయ్య ఆఫీసులోనే వుద్యోగం, అన్నయ్య, అమ్మ అంగీకారంతోనే ఆమెని పెళ్లిచేసుకున్నాడు.

"నేను కూతురు లేని లోటు మీవదినతో తీరిపోయిందిరా?"

కిరీటి అమ్మ ఎప్పుడూ అనేది.

అమ్మ కున్న విశాలహృదయం జ్యోత్సుకి లేకపోయింది.

"జ్యోత్సు నువ్వు నాకింత అన్యాయం చేసినా నీమీద కోపం లేదు. అంతేకాదు నిన్ను మర్చిపోవడం

కూడా నాకసాధ్యం!" అనుకున్నాడు కిరీటి బాధగా!

* * *

"టికెట్లీజ్"

టికెట్ కలెక్టర్ పిలుపులో ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు కిరీటి!

టిక్కెట్టు చూపించాడు కిరీటి! జ్యోత్సు టిక్కెట్టు కూడా చూసి అతడు వెళ్లిపోయాడు.

కిరీటి జ్యోత్సు వేపు చూశాడు అప్పటికంటే తెల్లబడింది, కొద్దిగా లావయింది కూడా!

"మీరు వైజాగ్ నుండి వస్తున్నారా? జ్యోత్సు అడిగింది.

"అ! మొన్న జరిగిన కాన్వ్యాకేషన్ లో నాకు పి. హెచ్. డి డిగ్రీ వచ్చింది."

"అలాగా! కంగ్రాట్సులేషన్స్"

"థాంక్స్"

క్షణం ఆగి కిరీటి అడిగాడు.

"జ్యోత్సుగారూ, మీవారేం చేస్తున్నారు?

ఆ ప్రశ్నలో జ్యోత్సు ముఖం నల్లబడింది.

"ఆయన బాబు పుట్టిన మూడునెలలకి స్కూలర్ యాక్సిడెంట్ లో చనిపోయారు!"

జ్యోత్సు గొంతు దఃఖంతో పూడుకుపోయింది.

కిరీటి మనస్సు చివుక్కుమంది.

"అయాన్ సారీ!" అన్నాడు విచారంగా.

ఆతర్వాత కిరీటికి ఇంకేం మాట్లాడాలో తోచలేదు బయటికి చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

కొద్ది క్షణాలు గడిచాయి. జ్యోత్సు హఠాత్తుగా అంది.

"కిరీటిగారూ, ఆరోజు మీ అన్నయ్య

వితంతువుని— అందునా వేరే కులం

అమ్మాయిని

చేసుకున్నాడని నిందించాను: మూర్ఖత్వంతో

మిమ్మల్ని కాదన్నాను, కానీ ఈ రోజు నాకళ్లు

తెరుచుకున్నాయంటే నాకీ ఒంటరితనం

భయంకరంగా వుంది. భరించలేకుండా

వున్నానండీ."

ఉద్యేగంగా అంది.

పనిలోకి రాకు

ధైర్యం.

సున్నిలారాగ్నికాకాత్మచీరకట్టుకాజ్ఞేటయితే
 మాయింటికి పనిలోకి రాకు నీసక్కననన్ను పనిమని
 షి. ధనుకాంటు న్నారు మాయింటికి వచ్చినవాళ్లు

సుత్తికొట్టడం

గీనాక్షి; కామాక్షి మాట్లాడుకుంటున్నారు
 "సుత్తికొట్టడంలో మీవారు సిద్ధమాస్తురా"
 "అయితే మీవారికి మాంచి వాస్తవ్యులకు పుండన్న
 మాట!" అంది గీనాక్షి.
 "అదేంకాదు. మావారు జడ్జి..." అంది
 కామాక్షి

-ఎం. ఎన్. రెడ్డి, కొప్పులూరు

కిరీటి ఆమె వేపు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. తిరిగి జ్యోత్సు అంది "ఈ శిథిలాలయంలోకి ఏదేవుడైనా ప్రవేశిస్తే... ఎంత బాగుండునో కదా!"

ఆశగా అంటున్న ఆమె మాటల్లోని అభిప్రాయం కిరీటికి అర్థమైంది. "స్వార్థమంటే ఇదేకదా" అనుకున్నాడు. ఏదైనా తనదాకా వస్తేగానీ తెలీదు ఈ మనుషులకు.

కిరీటి ఇక అక్కడ ఒక్క క్షణం కూడా కూర్చోలేకపోయాడు. రైలు ఏటో స్టేషన్ లో ఆగింది!

"మీకు వివాహమైందా? జ్యోత్సు కిరీటిని అడిగింది ఆమె కళ్ళల్లో... ఏదో ఆశ... అభ్యర్థన... కిరీటి తల తిప్పేశాడు.

"ఆ అయింది నాభార్య పేరుపాపని!" అర్కూ చలుక్కున లేచి సూట్ కేస్ అందుకున్నాడు..

"అదేమిటి ఇక్కడ దగుతున్నారే! మీది విజయవాడ కదూ!"

జ్యోత్సు అడిగింది.

"అవును... కానీ నాకిక్కడ పనివుంది!" తడబడుతూ చెప్పి...

గబగబా కంసార్లుమెంటు నుండి కిందకి దిగాడు కిరీటి..:

జనంలో కలిసిపోతున్న కిరీటివేపు— నీళ్లు నిండిన కళ్లతో చూస్తూ వుండిపోయింది జ్యోత్సు!